

God Jul og godt Nytår

FARUM KYOKUSHIN-KARATE

Blad nr. 3

Årgang 2000

Farum Kyokushinkai, ønsker tillykke med flg. gradueringer:

3 kyu - grønt bælte med streg

Michael Meineche

4 kyu - grønt bælte

Michael Wulff, Carl-johan Mortensen

5 kyu - gult bælte med streg

Jeanette Manniche, Jim Campion

6 kyu - gult bælte

Frederik Bjare, Peter S. Hansen
Mathias Bjare, Chris Campion
Joachim T Sørensen, Ajith Gamage
Josifine Jensen, Max Michelsen
Lars Peter Andersen,
Dejan Dabeskovich, Anders B R Jensen

7 kyu - blått bælte med streg

Alexandra Bjare, Christian Garde
Casper Knudsen

8 kyu - blått bælte

Safraz Khan, Mathias Brandt
Thore Lauritzen, Morten Jensen
Bjarne Jensen, Patrick Mandal
Henrik Wille, Rolf Larsen

9 kyu - orange bælte med streg

Rasmus Jakobsen,
Kirstine Andersen, Rasmus Hofmann

10 kyu - orange bælte

Victor Sigbrandt, Iben Møller-Hansen
Mia Hacerman, Bettina Pantung
Kirsten Nannestad, Peter Bjerregaard
Andreas B Fich, Lui Buchardt
Mette B R Jensen, Henrik B R Jensen
Christian Knudsen, Rasmus Tøttrup
Lars Kofoed, Søren Kofoed
Sandra Mathiassen, Jafinder Singh
Nardeep Singh, Simon K Kamp
Anne Catrine Mailind, Tine Løjstrup
Pia Frederiksen-Jensen, Michael Tøth
Steen Knudsen, Christian Dahl
Helene Berentsen, Line T Poulsen
Louise B Møller, Christian Rannow
Jakob Frøind, Magnus Johannesen
Jasbir Singh

Træningstider for

Farum Kyokushin karate

Mandag

9. kyu 17.00-18.15
8. til og med 5. kyu 18.15-19.30
4. kyu og opefter 19.30-21.00

Tirsdag

Begyndere 17.00-18.15
Kamptræning 18.15-19.30

Onsdag

Børnetræning 17.00-18.00

Torsdag

Begyndere 17.00-18.15
Fælles træning 18.15-19.30

Lørdag

Kamptræning 12.00-14.00
Børnetræning 11.00-12.00

19 dec.

Juleafslutning

21- 25 dec.

Træning aflyst

28 dec.

Fællestræning

NYTÅRSTRÆNING

for de friske

1 januar kl. 16.

1

Vær opmærksom på at der kan komme ændringer og tilføjelser senere.
Hold derfor **ALTDI** øje med opslagstavlen i klubben eller www.kyokushin.dk/farum

MØN LEJREN ÅR 2000

Mønlejren må absolut betegnes som en STOR succes. Veltilrettelagt, herligt sted og alene det at blive trænet af og høre på Sensei Frank fra Holland, er en oplevelse i sig selv.

Vi tog af sted fra klubhuset fredag først på aftenen og til stor 'rædsel' så vi, at bussen var den samme som vi tidligere på året var blevet fragtet til Næstved i.

Dengang faldt en del af forruden af, så.....

Turen derned gik nu godt, og vel ankomne blev vi checket ind i løbet af kort tid.

Senere på aftenen var der træning. Sensei Frank og de andre deltagere fra Holland, var ikke ankommet på det tidspunkt, så Senpai Fabian, også fra Holland, startede træningen.

Vi havde vores eget 'videocrew' med, i skikkelse af Senpai Lotte, som ikke kunne deltage i selve træningen, på grund af ganske lykkelige omstændigheder.

Aftentræningen gik fint, selvom salen var lige lille nok til det antal der blev proppet derind. Efter træningen var der kaffe og kage i fjernsynsstuen.

Morgentræningen skulle starte, så vidt jeg husker, kl. 7.00 næste morgen, men enten må der være skrevet forkert på træningsiversigten, eller også går hollandske ure for hurtigt, vi blev i hvertfald kaldt op på et umenneskeligt tidligt tidspunkt.

Og hvad er det så helt præcist Møn er kendt for?

Jeps der skulle vi selvfølgelig hen, og så gennem en mørk skov.

Vandrerhjemmet lå ca. 3 km. fra klinten

og den strækning blev forceret i let løb, afbrudt af lidt armbøjninger, lidt kapløb og hvad Sensei ellers lige kunne finde på af sjove ting.

Der er 472 eller også var det 427 trin ned til stranden, og alle nåede både ned og op igen, selvom det holdt hårdt.

Resten af lejren gik med træning, spisning, hygge og søvn.

Træningen var meget varieret, det var hårdt, men ikke så hårdt, som man kunne have 'frygtet'. Alle havde mulighed for at følge med og for at få noget ud af træningen. Det kan selvfølgelig være svært, når der er så mange forskellige bæltegrader samlet, men det blev faktisk klaret ret godt.

Sidste træningstime gik turen også til klinten, men her var der indlagt en del lege i skoven. bl.a.. skulle vi løbe i slangegang, mens vi holdt i hinandens bæltter.

Det kan være ret svært for sidste mand, at holde kæden sammen og tungen lige i munden, og der var da også et par stykker, som endte i brændenælderne.

Styrketræning var der søreme også. Holdet blev inddelt i mindre hold a 3 personer. 2 skulle så danne en stol, ved at holde fast i hinandens hænder, og 3. mand blev båret i stolen, op ad en stejl skovsti.

Senere blev der dannet en lang kæde af 2 personer overfor hinanden, som holdt i hinandens hænder og nærmest formede et 'transportbånd'. Så blev der smidt en karate-ka op på 'båndet', og han blev ført ned til enden, ved at blive smidt op og fremad af 'båndet'. Det så ret sjovt ud, og nogle af de mindre deltagere nærmest fløj af sted, så man stod der og havde lyst til at bene frem og hjælpe med at gribe dem.

Der var ikke påført nattræning på over-sigten, men alle ved at det er en tradition - og denne lejr var naturligvis ingen undtagelse.

Vi blev kaldt op ret tidligt på morgenstunden, tidspunktet står ikke helt klart, men mon ikke det var sådan omkring 3-tiden?

Det var indendørs træning, så man skulle ikke iføre sig det helt store udstyr af træningstøj og sko.

Sensei Frank stod der, helt frisk, og smilte ligeså stille, da vi kom ind i salen, klat-øjede og ikke alle var lige veloplagte og parate til at tage fat på træningen. Sjovt som sådan en situation hurtigt ændrer sig. Fra at være søvndrukken, og lettere uoplagt, bliver man næsten frisk og klar, når man først kommer i gang. Vi lavede en del basis og på et tidspunkt skulle vi stå i moksu. Mens vi stod der, helt stille,

tonede der en underlig syngende lyd gennem salen. Det var Sensei Frank, som messede eller chantede.

Det virkede meget afslappende og afstressende sådan at stå med lukkede øjne og lytte til den bløde, lave stemme.

Træningen sluttede med at vi skulle lave 1000 cirkelspark i chudan højde. Vi vidste ikke at vi skulle lave så mange, da Sensei Frank startede med at tælle, og på et tidspunkt undrede man sig lidt over, om han overhovedet havde tænkt sig at holde op med at takte igen.

Vi slap for morgentræningen, så vi kunne se de danske holdboldpiger spille OL finale - og det var jo også noget af en oplevelse.

Mange tak til Farum Karateklub for denne lejr og denne oplevelse.

Historien bag Kyuokushinkais '100 mands kumite'

Tesshus 100 mands kamp

I midten af 1900 tallet (græsk tidsregning) levede der en mægtig sværdmester i Japan ved navn Yamaoka Tesshu, grundlæggeren af Hokushin Itto-Ryo. Denne mand er berømt for at have gennemført 100 mands kamp, hvor han har kæmpet mod og overvundet 100 modstandere i en uafbrudt række af kampe, med Shinai-staven (det bambussværd som bliver brugt i Kendo)

Kimuras 200 mands kamp - judo

Masahiko Kimura er uden tvivl den mest berømte judo-ka i judoens historie. Han var en nær ven af Mas. Oyama. Oyama har sagt, at Kimura var den eneste person han kendte, som trænede hårdere end han selv gjorde!

Kimura's rekord som indehaver af All-Japan Judo Titlen (12 år, incl. WW-II hvor der ikke blev afholdt noget mesterskab) er kun blevet forbedret af Yashiro Yanashita, som havde titlen i 9 år i træk. I den japanske judo-verden er der et ord-sprog som siger: *Før Kimura, ingen Kimura. Efter Kimura, ingen Kimura.*

Selvom forfatteren (Shihan Cameron Quinn) ikke kunne bekræfte det, siges det, at Kimura gennemførte 200 mands-kampen imod 200 sortbælter i løbet af to dage, og han tabte ikke en eneste kamp

Mas Oyama's 300 mands kamp

Det var på grund af de ovennævnte eksempler at Oyama besluttede at teste sine egne kundskaber. Og han ville forbedre rekorden med en dag!

Han udvalgte de stærkeste elever i sin dojo. De skulle kæmpe mod ham, indtil de alle havde haft en kamp og så skulle de starte forfra, indtil der havde været

kæmpet 300 kampe mod Mas Oyama. Han besejrede dem alle, uden at tvivle på sig selv, på trods af, at han var blevet alvorligt skadet i løbet af kampene.

Hver elev skulle møde Mas. Oyama 4 gange i løbet af 3 dage. Der var dog nogle, som ikke klarede sig igennem første dag, men blev fældet af Mas. Oyamas kraftige stød. Historien fortæller at Mas. Oyama var villig til at fortsætte kampene i 4 dage, men der var ingen som kunne eller ville fortsætte med at kæmpe mod ham. Denne 300 mands kamp, blev udkæmpet lang tid efter at han havde afsluttet sin træning i bjergene.

Kyokushinakis 100 mands kumite

Efter af Mas. Oyama havde udkæmpet 300 mands kumite, besluttede han at indføre 100 mands kumite, som et krav for at opnå 4- eller 5. dan. Han fandt dog hurtigt ud af, at det ikke var alle som havde 'ånden' til at gennemføre 100 mands kumite, selvom de tekniske og fysiske krav 'let' kunne opnås.

Den ukuelige vilje, modet og beslutsomheden, - 'Osu's ånd' ud i det ekstreme - var simpelthen bare ikke til stede hos alle. Derfor blev det en frivillig øvelse, for de få som havde hvad der kræves for at gennemføre en 100 mands kumite. Til at begynde med kunne kampene afvikles over 2 dage, hvis kæmperen ønskede det, men efter 1967 besluttede Mas. Oyama at kampene skulle udkæmpes i løbet af een dag.

Udover kravet til at der skal kæmpes 100 kampe, kræves det også at kæmperen overlegent skal vinde mindst 50% af kampene, og hvis han bliver slået ned, ikke må være ukampdygtig i mere end 5 sekunder.

I Australien kan man udkæmpe 50 mands kumite, under samme regler som 100 mands kumite.

I England, og alle andre steder, som ledes af Hanshi Steve Arneil, kan alle vælge af udføre et antal kampe, f.eks. 10, 20, 30, 40, 50 osv. og vil så få et certifikat for denne bedrift.

Dette gøres i erkendelse af, at ikke alle kan udføre og opnå det mål, som den ultimative 100 mands Kyokushinkai kumite er, men at sætte sig personlige mål og opnå dem, er lige så vigtige.

10 mands knockdown kumite, udkæmpet i en hurtig rækkefølge, kan trods alt give så meget som en halv times god, hård kamp.

Hvem har gjort hvad?

100 mands kumite

Udover Mas. Oyamas fantastiske 3 dages kumite, har en del prøvet at gennemføre 100 mands kumite - men ikke mange.

Efterfølgende liste viser os navnene på disse fantastiske karate-ka, og det er værd at bemærke at de fleste, stadig er aktive karate-ka og har opnået høje grader. Nogle er endda grundlæggere af deres egne stilarter, som selvfølgelig er stærkt præget af Kyokushinkai karate.

Steve Arneil (1965)

Englands Steve Arneil, (nu 8. dan) var den første til at udføre 100 mands kumite, og han kæmpede dem alle på een dag. Han er nu leder af International Federation of Karate (IFK) som har hovedsæde i England og ikke er under Honbu i Japan.

Tadashi Nakamura (1965)

Nu kendt som Kaicho Nakamura, er grundlæggeren af World Seido Karate, med hovedsæde i New York.

Shigeru Oyama (1966)

Ingen relationer til Sosai, er nu leder af sin egen stil, World Oyama Karate, med hovedsæde i New York.

Loek Hollander (1967)

John Jarvis (1967) fra New Zealand

Howard Collins

Var den første som kæmpede under de nye regler, hvo man ikke havde valgte at kæmpe over 2 dage.

Miyuki Miura (1972)

Første japaner som kæmpede 100 mands kumite på een dag. Han er nu leder af the Midwest Headquarters of the World Oyama Karate offshoot.

Akiyoshi Matsui (1986)

Akiyoshi Matsui er Mas Oyama efterfølger som kancho eller leder af International Karate Organisation (IKO) - (omtalt i denne artikel som IKO(1)

Dette efterfølgerskab bliver dog kraftigt diskuteret. Han var vinder af Japanese Open i 1985 og 1986 og af det 4. World Open Karate Mesterskab i 1987

Ademir de Costa (1987) Brasilien

Denne brasilianer blev nr. 4 i 1983 World Championships.

Keiji Sanpei (1990)

Akira Masuda (1991)

Kenji Yamaki (1995)

Vinder af 1995 World Championships. Han kæmpede sine kampe på samme tid som Francisco Filho, den næste i rækken. Hans resultater var: ippon gachi (hel p.) 22, waza ari (½ p.)/ yusei gachi (dommerafg.) 61, hiki wake (uafgjort) 12 make, (tabt) 5

Francisco Filho (Feb. og Marts, 1995)

Takket være det japanske blad, Japanese Magazin som udgives af Jack Calvo og Francisco's nabo, (som over-

ner udførte 100 mands kumite to gange, med kun 2 mdr. mellemrum.

Første gang i Brasilien og anden gang i Japan, smatidigt med Kenji Yamaki.

Samme år blev han også nr. 3 ved World Championship.

Jake var også så venlig at oplyse os om Filho's resultater i de to 100 mands kumite

Brasilien: Hver omgang varede 1 min og 30 sek. og alle kampene varede 2 timer og 45 min totalt.

Japan: Hver omgang varede ca. 2 min. og der er ikke opgivet en total tid på alle kampene.

Resultater	Brasilien ...	Japan
ippon gachi (hel p)	41	26
waza ari (½ p)	18	38
yusei gachi (dommer)	9	12
hiki wake (uafgjort)	32	24
make (tabt)	0	0

Det er blevet bekræftet af Sensei Ademir da Costa gennem Helder Sampaio fra Brasilien, at Francisco Filho trænede 50 mands kumite, HVER fredag!

Det var dog ikke fuld kontakt, og Sensei Filho stoppede sine stød, men hans modstandere skulle ikke stoppe stød og spark. Det skal dog bemærkes, at det var standard træning for alle kæmpere i denne dojo, som skulle deltage i World Championship 1995. Det var ikke kun Francisco Filho som kæmpede disse kampe hver fredag.

Alt jeg kan sige er 'OSU'

Hajime Kazumi (1999)

Hajime Kazumi fuldførte sin 100 mands kumite i den nye IKO(1) Honbu. Resultaterne er fra den officielle IKO(1) website og er som flg.:

Hver kamp varede 1 min. 30 sek.

Kampene varede totalt 3 timer/20 min.

Resultater: 58 vundne heraf 16 på ippon 42 på dommerafgørelser, 42 uafgjorte,

Lidt tanker omkring 100 mands kumite

Det er nødvendigt at foretage nogle sammenligninger, for at få sat 100 mands kumite i perspektiv. De fleste af læserne vil allerede have en anelse om hvad der kræves for at gennemføre 100 mands kumite, men her er nogle tal, som kan hjælpe til at anerkende og respektere Mas. Oyamas 300 mands kumite, for den store bedrift det var.

Et verdensmesterskab kan bestå af 7 - 8 omgange af hård kumite, og med tilladelse af op til 4 forlængelser, vil dette blive til ca. en halv times hård frikamp.

Der vil dog være længerevarende pauser mellem omgangene, hvor der er tid til at tage sig af bl.a. skader.

Forestil dig en bokser, som kæmper 100 omgange uden stop, uden pauser og med en ny modstander i hver omgang, og med kravet om at skulle vinde mindst 50 af disse omgange.

Forestil dig op til 4 timers uafbrudt fuld kontakt frikamp, og husk på at i Kyokushinkai mesterskaber, er det kun tilladt at bære ben-, skridt-, og tandbeskytter! Ingen hjelme eller handsker.

For at være fair, hvis kæmperen er god og slår sin modstander ud hurtigt nok, kan omgangen slutes uden at vare den fulde tid og den totale kamptid afkortes.

Det virker ganske utænkeligt at der nogensinde vil være nogle, som kan udføre det samme som Mas. Oyama gjorde, da han kæmpede 300 mands kumite!

Kilde:

Australsk Kyokushinkai webside

Næste blad: fakta om 50 mands kumite og de karate-ka, som har udført dem.

DM i KATA 2000

D. 28 oktober var Farum Kyokushin Karate vært for DM i kata.

Der var rekordstor deltagelse i alle klasser og i år måtte børn/juniorer også deltage.

Børn/juniorer lagde ud og her klarede Farum sig atter rigtigt flot. Der var 2 indledende runder og kun de 8 bedste gik videre til runde 3, finalerunden.

Der var deltagelse af 20 børn og Farum havde 6 deltager i denne klasse.

Alle børn/juniorer fra Farum gik videre til runde 3, efter at have vist nogle rigtig flotte kata.

Resultatet blev at Farum besatte 1. og 3. pladsen, hvilket måtte siges at være et rigtigt flot resultat.

Michael Meineche vandt guld og Joachim Sørensen fik bronze.

Alt i alt kan man vel sige at Farum havde 6 vindere blandt børne/junior klassen, for det at ligge mellem de 8 bedste ud af 20 deltagere, det er rigtigt flot.

I kvindeklassen fik Senpai Nina sølv, hun lå rigtigt flot i point og blev slået med en meget lille margin af guldvinderen.

Senpai Nina viste bl.a. Kanku, en meget flot kata.

I herreklassen satte Farum sig også hårdt på vinderpladserne. Guldet gik til Senpai Franz og sølvet til Senpai Michael Eibye. Senpai Rauno kom lige i hælene og besatte 4. pladsen.

E-mail interview med Senpai Kamma, som p.t.. er bosiddende i Japan.

Hvem er du?

Jeg er født i Gentofte d. 17/5/1976, men vokset op i Holte. Min familie består af min mor, far, bror og jeg.

Jeg har altid været lidt af en krudtugle og de fleste af mine legekammerater var drenge. Jeg havde det altid sjovest når jeg kunne blive så beskidt som mulig, klatre i træer, lege krig etc.

Så da jeg var 13 startede jeg til karate i Stavnsholt Hallen, sammen med en skoleveninde. Jeg skulle jo have et sted hvor jeg kunne få afløb for min energi. Jeg kom hurtigt til at elske karate og jeg prioriterede hurtigt min træning højere end skolen til stor sorg for min far (smiler).

I december 1996 blev jeg gradueret til shodan og realiserede derved en drøm jeg havde haft siden jeg startede på karate. Jeg har nu trænet karate i 10.5 år hvoraf de 3 år har været i Japan.

Hvorfor tog du til Japan?

Da jeg startede til karate sagde Japan mig ikke meget. Jeg vidste selvfølgelig godt at Japan var Kyokushin karates hjem land, men ellers var det bare et land der lå langt, langt væk fra mit eget.

Jeg tror jeg var grønbælte da een af mine trænere tog til Japan i 14 dage for at træne. Da han kom hjem holdt han et foredrag, hvor han viste japanske stævne videoer, billeder og fortalte om sin tur. For mig lød det enormt spændende og det land og de mennesker, som før ikke havde sagt mig noget, blev nu til noget mystisk og overnaturligt.....noget jeg en dag gerne selv

ville se.

I marts 1997 kom Tsukamoto Norichika (verdensmester ved det 6 VM) og Saeki Kentoku (som nu er min forlovede) til Danmark for at træne hos sensei Killer. Jeg fik chancen for at træne sammen med disse 2 japanere og så var jeg helt solgt til ideen om at tage til Japan.

I juni 1997 arrangerede Killer så en tur til Japan for dem der gerne ville se det første World Cup, og den tur ville jeg selvfølgelig under ingen omstændigheder gå glip af. Efter World Cup tog vi videre til en lille japansk ø ved navn Amami Oshima. Her blev vi undervist af Midori shihan (vinder af 5 VM) og af Saeki Kentoku. Medens vi var på Amami skete der så det at Saeki og jeg, for at sige det lige ud, faldt pladask for hinanden og min første tur til Japan endte dermed med en fed træningsoplevelse og en kæreste (smiler).

Efter Amami tog jeg så hjem til Danmark igen og en mdr. efter kom Saeki så til Danmark og boede hos mig i en mdr. Saeki tor hjem en mdr. efter og jeg besluttede mig for at prøve lykken i Japan. Så i 3 mdr. arbejdede jeg hårdt for at spare penge sammen og d. 9/12/1997 tog jeg til Japan med et 1 års kulturelt (studere karate) visum, som jeg snart skal fornye for 4 gang.

Hvad laver du i Japan?

Tjåa, jeg træner selvfølgelig en masse. Der ud over arbejder jeg i en tysk restaurant som servitrice, hjælper med at undervise i Saeki's dojo og så er jeg lige blevet ansat som kontor assistent for IKO (Internatiol Karate Organisation) i noget der hedder Budo Center (Kyokushin karates hovedkontor).

Hvordan er det at træne i Japan?

Jeg må desværre nok sige at træningen i

Japan til at starte med, slet ikke var hvad jeg havde forestillet mig.

Japansk basis træning (kihon) er for at sige det rent ud død kedelig. Hver træning er den samme uden megen variation. Det er nemt at forudsige træningen bare man ved hvem der underviser. Først når man når til kamptræningen sidst i timen varierer den en del, men dog ikke altid.

Hvordan er det at træne i Japan i forhold til i Danmark?

Træningen i Japan er som sagt en hel del anderledes end i Danmark.

Japanerne lægger meget mere vægt på kamp end på noget andet. Man skal lede længe for at finde en der er god til kata. I Danmark lægger vi meget vægt på det tekniske i basis, kata, ido kihon etc. og glemmer lidt kampen.

I Japan er der kamptræning i alle timer også selv om at det er en basisklasse. En typisk basis klasse træning består af: 5-10 min opvarmning, 10-15 min basis stod og spark, ca. 20 min idokihon (næsten altid samme teknikker), evt. 10 min kata (ca. op til pinan 5, sjældne gange lidt højere kataer) og resten af timen står så i kampens tegn (teknik og sparring).

En basis klasse varer ca. 1.5 time MEN derefter fortsætter japanerne med at træne egen træning. Det kan være Bigmitt (den store pude man kan slå og sparke på), mave, ryg, armstrækninger, jumping squart, mere sparring, sand sæk, herdning af kroppen etc.

Hvis træningen starter kl. 19.00 går mange ikke hjem for 21.30-22.30.

En japansk kamptræning varierer meget fra dojo til dojo.

I min dojo starter vi med 3x3x2 min

shadow (15 sek. pause mellem hvert sæt), dernæst biggmitt (3-10 sæt af 1 min. og 1 min. pause.

Op til stævner 3x3x2 min med 15 sek. pause mellem hvert sæt), sand sæk (3x30sek speed+powerpunch, 15 sek. pause), sparring (teknik+kamp), gاندام (en har en masse beskyttelse på, en anden uden og så kæmper disse to. Manden med beskyttelse knapt så hårdt, manden uden beskyttelse kæmper med fuld kraft), hærkning af kroppen og dem der ikke er helt smadrede træner mave, ryg, arme eller ben.

Forskellen på dansk og japansk træning er generelt at japanerne træner i længere tid dog er der og så mange små pauser da der ikke er plads eller puder nok til at alle kan træne på samme tid. De der venter, hjælper så dem der er i gang, ved at komme med tilråb og gode ideer.

Jeg har kun 3 ting til sidst.

For dem som tænker på at tage til Japan og træne kan jeg kun sige at det vil være en fed oplevelse.

For dem der tænker på at træne et år eller mere bor tænke meget over hvad de gør før de tager af sted.

Livet i Japan er absolut ikke en dans på roser. Kultur, sprog, skriftegn er selvfølgelig forskelligt fra hvad vi kender til i Danmark, men det er også forfærdelig dyrt at leve i Japan og har man ikke særlig mange penge kan livet i Japan meget hurtigt blive meget trist.

For folk som tænker på at FLYTTE til Japan: BLIV HJEMME, i har det meget bedre hjemme i Danmark, tro mig! (smiler)

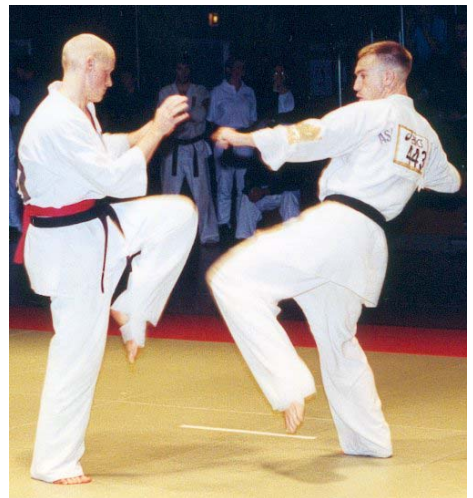
DM i Knock down karate 2000

Ved DM i knock down havde Farum hele 3 kæmpere med:
Senpai Lea, Senpai Lars, og Senpai Martin.

Senpai Lea kæmpede godt - og længe - i sine indledende kampe og endte på en flot 3. plads. Alle kampe gik over mindst 2 omgange og den kamp, som kostede Senpai Lea finalepladsen, blev afgjort på vægt efter 3. omgang. Senpai Lea er udtaget til EM, og det bliver spændende at se hvordan det kommer til at gå der.

Senpai Lars kæmpede også rigtigt godt og vandt sin første kamp. I kvartfinalerne mødte han Mathias Halberg en meget erfaren kæmper. Senpai Lars gav ham kamp til strengen, men måtte sig desværre se overvundet, da Mathias ramte ham med et lårspark til indersiden af låret. Lars gik ned et øjeblik, men kæmpede videre bagefter. Det var dog nok til at Mathias vandt kampen. Men alt i alt viste Senpai Lars nogle flotte kampe og rigtig god kampånd, det bliver spændende at følge ham fremover.

Senpai Martin vandt sine 2 første kampe og skulle i finalen møde Mathias Halberg. Stemningen var meget spændt hos tilskuerne fra Farum, for Mathias har jo trods alt et ry som en fremragende kæmper, og Senpai Martin har jo ikke kæmpet et stykke tid. Det blev, som forventet, en rigtig god kamp. Senpai Martin gav også, som Senpai Lars, Mathias kamp til stregen. På et tidspunkt virkede det som om der opstod lidt hos Senpai Martin, da han var kommet lidt udenfor kampområdet, eller var på vej ud. Han stoppede med at kæmpe i et

splitsekund, og det er nok for en erfaren kæmper som Mathias, så han så åbningen og ramte Senpai Martin med et knæspark i hovedet. Senpai Martin virkede ikke særligt rystet, men det var nok til at Mathias scorede $\frac{1}{2}$ point og dermed vandt kampen. Så Senpai Martin endte på en flot 2. plads.

Senpai Martin fik også en statuette, for at være stævnets bedste tekniker, en velfortjent hyldest.

Intet stævne uden lidt pjat og pjank hos Farums faste 'supportere'

Lidt om 'Den Gamle' - 1. dan Michael Bisling

Jeg er født i 1960. Jeg startede på Kyokushin i 1973 på Ørnevej i København. Min første træner var Sensei Jørgen Albrecht-
sen (3. dan).

Trænede senere under:

Senpai Hans Christian Juul Hansen

Senpai Jørgen Feldsted, Senpai Humberto Butz, Senpai Michael Voigt.

Deltog i sommerlejr i 1975 på Vingsted-
centeret.

Deltog i vintertræning i 1975 under ledelse af nyligt kårede verdensmester Sato (5.dan). Denne underviste sammen med Tagami Higashidani (4.dan)

Deltog i gennembyrdningskursus i 1976.

Deltog i det første DM i kata i 1977. Dette blev afholdt i Idrætshuset i København og jeg blev nr. 3.

Deltog i sommerlejr i 1978 og 1979.

Hjælpe træner fra 1979 og senere instruktør for begyndere og mere rutinerede.

Gradueret 1. dan i 1981.

Jeg var oprindeligt det man kaldte tekniker, dvs. at jeg grundet min vægt kunne klare mig på min hurtighed og teknik. Havde en forkærlighed for kata, men var også glad for kumite, hvor jeg dog ofte mødte kæmpere der slog væsentligt hårdere end jeg, da de var mærkbart tungere.

Måtte stoppe træningen i 1983 grundet arbejde og det forhold at jeg mødte og giftede mig med (overraskende nok) min kone. Billeder fra dengang kan bevidne at jeg har været mindre. Jeg vejede dengang 57 kilo!

"Comeback" i maj 1999

(vejede da 96 kilo!!) ~ vejer nu "kun" 89,5 kilo....(december)

Har i en årrække "småtrænet" med min søn Alex og har bla. haft lokale i sports-
hallen i Ganløse. Da Alex startede i Fa-
rum blev jeg hurtigt overtalt til at gå med og prøve at smide de mange extra kilo, tiden havde tildelt mig.

Jeg træner ikke helt så ofte som jeg gerne ville, men nyder at være i gang igen. Jeg nyder også at se de mange nye der starter og som gør en virkelig god indsats for at udvikle sig. Jeg glæder mig over at være startet i en klub, hvor sammenholdet er i højsædet og hvor der hersker en god ånd.

Og så nyder jeg at dele interesse med min knægt.

På privat siden er jeg gift med Surangratana (thai) siden 1983. Vi mødtes i København.

Uddannet indenfor sprog (engelsk og tysk). Senere uddannet på ISS University (lederuddannelse 4 årlig)

Vagtchef i ISS og senere Falck

Driftschef i Sophus Berendsen

Afdelingschef i TopSyn / Øjenlægens SsynsCenter

Er nu kontorchef i den danske Odd Fellow Orden

Fritid: Familie, venner, Odd Fellow Ordenen, motorcykel, og nu igen Kyokushin Karate

Osu Michael Bisling

Fyn Open 2000 - semikontakt

Farum havde 2 kæmpere med i Fyn Open 2000 - Jim campion og Jan Bruun.

Jim kæmpede i let/ml.vægt og Jan i sværvægt. Jim skulle 'som sædvanlig' holde os alle på pinebænken, ved at kæmpe nogle lange, hårde kampe. Han klarede sig utroligt flot og endte på en meget flot 3. plads.

Det er altid herligt at se Jim kæmpe, og han er virkelig en god reklame for Farum karateklub og for karate i det hele taget. Tænk at være i hård kamp og så alligevel have overskud til at smile til sin modstander - tja, hvad kan man sige: Jim, et stort tillykke med placeringen, vi glæder os til at se dig igen i næste stævne.

Jan kæmper også altid med stor gejst, men denne gang kom han i finalen ud for en MEGET STOR modstander, rent fysisk. Modstanderen vejede sådan ca. 30-35 kg mere end Jan, og det er meget i kamp.

Jan kæmpede rigtigt godt og scorede $\frac{1}{2}$ point, men desværre nåede hans modstander også lige at score $\frac{1}{2}$ point lige inden kampen sluttede, så det blev uafgjort.

Jan sluttede på en flot 2. plads.

Vi ser desværre ikke Jan i næste stævne, for han slår sine folder i Frankrig de næste 5-6 måneder.

DOJO-KUN

Vi Vil

træne vor krop og vor sjæl til urokkelig styrke.

Vi Vil

stræbe efter BUDO'ens sande vej,
så vore sanser er rede når tiden kommer.

Vi Vil

med ærlig kraft bekæmpe vor egoisme.

Vi Vil

altid følge etiketten og udvise høflighed,
respektere andre og afstå fra vold.

Vi Vil

følge vor tro og altid forblive ydmyge.

Vi Vil

søge visdom og styrke uden at begære andet.

Vi Vil

hele vort vort liv gennem KARATE-DO,
søge at opfylde den sande mening af
KYOKUSHIN-VEJEN.

KYOKUSHIN KARATE

